

Původní chlad
prohrává souboj s vědomím
cítím teplo, jak do žil proniká
Světlo a cit
neznámý hlasy medový
cizí ruka teď se mě dotýká

Tak budu žít
už je to hotový
první pohled, dojmy se zalykám
Čí je to svět
kdo na otázky odpoví
po sto letech se těžko přivyká

Dál smysl mi uniká
spousty věcí, které chápat nedovedu
Dál mi jejich smysl uniká
dlouhej čas jsem strávil v kusu ledu

To století
má na svědomí spoustu změn
vždycky nový něco zas objevím
V lidech je klid
všichni září jak diadém
marně čekám na strachu projevy

Jsem primitiv
a tenhle svět snad sen
zvíře ve mně pak náhle poleví
Dali mi mat
to dobré uvnitř musí ven
lepší stránka se vždycky projeví

Dál smysl mi uniká...
...spoustu let jsem strávil v kusu ledu

Co je dobrý a špatný
co se v penězích počítá
co se smí a co nesmí
tady nikdo mi neříká
po sto letech v ledu...

Co je barva tvý kůže
co se na papír povolí
co se nahlas říct může
tady nikoho nebolí
po sto letech v ledu...